Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery St Jersey City N J 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 53. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 22-го БЕРЕЗНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 22, 1983 No. 53. VOL. XC.

СУА відзначує „Тиждень історії жінки"

Ню Йорк, Н.Й. — У 1982 році американський Конґрес схвалив резолюцію про відзначування „Тижня історії жінки" у місяці березні, в якому вже від початку XX століття відзначується також „Міжнародний жіночий день".

„Тиждень історії жінки" в ЗСА встановлено на те, щоб пригадати про великий вклад праці жінок у різних ділянках суспільного життя, а при тому насвітлити часто призабуті постаті в науці, мистецтві, вихованні тощо. Резолюція підкреслює, що тут йдеться про всіх жінок, незалежно від етнічного походження, раси чи соціяльного статусу.

У висліді цієї резолюції цього року в Ню Йорку проголошено цілий місяць березень місяцем „історії жінки" з широкою програмою, яку підготовили жіночі організації. Вона складається із доповідей, зустрічей, виставок, докладів і практичних семінарів.

Союз Українок Америки вирішив використати схвалену резолюцію про „Тиждень історії жінки" для своїх цілей та познайомити своїх членів, але також і американських жінок, з цікавими постаттями жінок з історії України, про яких мало відомо. Для використання цього пляну референтка зв'язків Головної Управи СУА Ірена Куровицька підготовила програму, що намітила відзначення трьох українських акторок: Соломеї Крушельницької, Катерини Рубчакової і Марії Заньковецької. Відповідно підготовані матеріяли про них пера Ольги Кузьмович з перекладом на англійську мову та з обіжником переслано до всіх відділів СУА.

В Ню Йорку в дні 2-го березня ц.р. 83-ий Відділ СУА влаштував окремий вечір, присвячений саме відзначенню цих трьох українських мисткинь. Під час вечора відчитали їх опрацьовані життєписи Надія Савчук і Марта Данилюк, а окремі вичерпні доповіді в англійській мові виготовила і прочитала Катря Червоняк. Прозірки з життя акторок, як і виставку світлин та книжок, приготовила Ірена Бехтольд. Вечором проводила голова Відділу Наталія Дума; присутніми були крім членкинь голова СУА Іванна Рожанковська, редакторка „Нашого Життя" Уляна Любович, члени Головної Управи та запрошені гості з інших відділів.

Вечір був відмічений у повній програмі святкувань „Місяця історії жінки" в Ню Йорку і на нього були запрошені представниці американських жіночих організацій.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

Монтреаль, Квебек. — В рамках відзначення 50-ліття Великого Голоду в Україні, 25–26 березня ц.р. відбудеться тут у великому франкомовному університеті Квебеку наукова конференція, зорганізована Міжуніверситетським Центром Европейських Студій і Канадським Інститутом Українських Студій в Едмонтоні. В конференції візьмуть участь представники й викладачі дев'ятьох канадських, трьох американських і одного французького університетів, в тому 10 українців і вісім не-українців.

Праця д-ра Б. Гаврилишина стає міжнароднім „бестселлером"

Женева, Швайцарія. — Д-р Богдан Гаврилишин, директор Міжнародного Іституту керівництва в Женеві, який відомий у широкому світі з наукових праць на тему керівництва, має великий успіх зі своєю останньою науковою працею п.н. „Мапи шляхів майбутнього".

Видана книжкою у престижевому видавництві Перґамон Пресс у 1980 році в Оксфорді, Англія, тепер появилася в японському перекладі в Токіо з передмовою колишнього міністра закордонних справ Японії. Весною 1983 року ця сама праця появиться в німецькій мові, також як видання Перґамон Пресс, в найближчому часі також буде видана французькою мовою з університетського пресового видавництва в Парижі, а при кінці біжучого року буде перекладена на еспанську мову. В майбутньому плянується її переклад також на інші світові мови.

Ледве чи існує інша праця українського вченого, яка здобула б таке зацікавлення у цілому світі.

В рецензіях підкреслюють працю як джерело міжнародного зрозуміння та інформації, яка може довести до пізнання сьогоднішнього світа.

Проф. Ярослав Рудницький, у своїй рецензії на працю д-ра Б. Гаврилишина, називає її „унікальним досягненням світової науки й безперечним вкладом у сучасне суспільнознавство включно з совєтологією".

В Ню Йорку помер адвокат В. Стек

Ню Йорк, Н.Й. — В неділю, 20-го березня 1983 року, тут помер після тяжкої недуги відомий український громадський діяч, полковник американського летунства, крайовий комендант Українсько-американських ветеранів, заступник головного предсідника Українського Братського Союзу та активний член різних українсько-американських організацій сл. п. адвокат Володимир (Волтер) Стек.

Панахиди будуть відправлені в похоронному заведенні Волтера Б. Кука при 1504 Третя авеню в Ню Йорку у вівторок і середу, 22-го і 23-го березня о год. 7:30 вечора. Похорон у четвер, 24-го березня, о год. 11-ій рано з церкви св. Михаїла при 524 С.Волф вулиці у Балтиморі, Мд. Тлінні останки Покійного спочинуть на Арлінґтонському цвинтарі у Вірджінії.

Заплянували Український вечір в університеті Мейну

Мейн, Нова Англія. — Об'єднання Українських Американців у Новій Англії під енерґійним проводом д-ра Люціяна Чупрака влаштовує в суботу, 26-го березня ц.р., Вечір українських танків і пісень в університеті Мейн в Огасті. На вечір запрошений хор і танцювальна група „Сіянка" Української Православної Церкви Святого Андрія з Бостону під проводом Доналда Садового, дириґента, і Стефанії Романчук Д Анджеліс, хореографа. Після вистави відбудеться прийняття і спільна вечеря.

Початок імпрези о год. 7:30 увечері, а квитки на концерт можна отримати при вході на залю або замовляти телефонічно у д-ра Л. Чупрака, Б. Підлуського або Н. Аркаса.

Об'єднання Українських Американців у Новій Англії проявляє широку активність. В січні відбувся вдалий Різдвяний вечір, який, не зважаючи на погану погоду і холод, притягнув багато учасників.

Організатори сподіються, що Український вечір в університеті Мейн буде також успішним.

АРБАТОВ СЕРДИТЬСЯ

Москва, СССР. — Провідний совєтський експерт у справах ЗСА Ґеорґій Арбатов, у аналітичній статті в московській газеті „Правда", заявив, що американська компромісова пропозиція розташування зменшеного числа своїх ракет середнього засягу в Европі є „пропаґандивним трюком" і буде відкинута.

Далі Арбатов обвинувачив американців у тих гріхах, які зробив уже або має намір зробити Совєтський Союз. Крім того, Арбатов зарозуміло повчає, що є корисно для американців і що вони повинні зробити.

Він заявляє, що сучасний збалансований стан ракетних сил в Европі є на користь ЗСА, які, згідно з його словами, не потребують нових 572 ракет, заплянованих військами НАТО. Далі Арбатов говорить, що для вирівнання Совєтський Союз повинен розмістити свої ракети біля кордонів ЗСА.

Стаття Арбатова у „Правді" підкреслено песимістичного тону, попереджує, що невдача в питаннях розброєння цього року, приведе до безупинної гонки озброєнь.

Арбатов далі каже, що „американські лідери говорять неправду", коли вони запевняють громадськість, що розміщення американських ракет змусить Совєтський Союз заключити договір про контролю озброєнь. Він говорить, що такого роду тиск лише змусить Совєтський Союз „розробити нові системи власної ракетної зброї.

Стаття в „Правді" була задумана як відповідь на виступ президента Роналда Реґена в Орляндо, Фльорида, в якому він представив Москву як „зосередження зла в сучасному світі." Арбатов своїми нападами на політику президента Реґена лише підтвердив, що СССР дійсно є зосередженням зла. Найбільше сердився Арбатов на те, що, як він говорить, Президент обвинувачує совєтських лідерів як людей, які присвоюють собі право порушувати всі обіцянки в погоні за досягненням своїх комуністичних цілей.

Хочуть продавати зерно СССР

Вашінґтон. — Пресове аґентство Ройтерса інформує, що сенатор Роберт Дол, голова фінансової комісії в Сенаті, заявив, що Адміністрація президента Роналда Реґена повинна, у переговорах із Совєтським Союзом, добитись підписання довгоречинцевого договору про продаж зерна, щоб таким чином випрацювати докладний плян продажу збіжжя закордонним країнам.

Розмовляючи з представниками сільського господарства, які були зацікавлені як найбільшою продажжю зерна для будь-якої держави, включно з СССР, сен. Дол підкреслив, що Уряд мусить знати чи він хоче вести переговори на цю тему, чи ні. Поінформовані особи у Вашінґтоні кажуть, що Дол спільно із сен. Чарлзом Персі мали передати Урядові свій плян започаткування переговорів з СССР у справі торгівлі.

Продаж зерна ЗСА для СССР спав із 75 до 25 відсотків від часу совєтської інвазії на Афганістан і існуючого після того ембарґа на вивіз збіжжя до комуністичних країн. Дол вважає, що СССР хоче закупити в ЗСА велику кількість збіжжя, але він цього не зробить поки Уряд ЗСА не скаже, що він зацікавлений такою продажжю.

Джан Блак, секретар Департаменту рільництва, заявив, що йому також дуже залежить на підписанні довгоречинцевого договору, але признався, що Уряд немає ще до тієї справи однозгідности.

В СССР стараються впровадити нові ритуали

Київ. — Американський кореспондент „Ню Йорк Таймсу" в Україні, в обширній статті аналізує і описує нові совєтські ритуали з приводу усіх подій родинного життя, якими уряд старається заступити церковні обряди.

Цікаве, що саме ті антирелігійні ритуали найбільше впроваджують в Україну, як подає кореспондент Сердж Шмеменн і там вони особливо святочні та випрацьовані до детайлів, щоб нагадувати тим церковні обряди.

Це є тільки доказом, що совєтська влада найбільше боїться саме в Україні впливу глибокої релігійности, що її має український нарід і тому старається її заступити, застосовуючи народні звичаї та багато із прийнятих обрядів, перелицювавши їх на свій безбожницький спосіб.

Але, як подає американський кореспондент, ці наслідування релігійних і народних обрядів, що в українському народі лучаться в одне, у совєтській інтерпретації виходять блідо а навіть подабають на пародію. Автор описує церемонію хрищення у „Палаці щастя", де новонароджена дитина дістає замість хреста „звізду", яка символізує Жовтневу революцію. Акт „хрищення" переводить „обрядовий староста", яким звичайно є жінка. Найбільше торжественним є ритуал вінчання, що відбувається також в одному з численних у Києві „палаців щастя" із щораз більш вишуканою програмою. В такому „палаці" можна рівночасно випозичити усі потрібні до церемонії атрибути, включно із вбранням, прикрасами „святочної залі" і лімузинами.

В „святочній залі" молодят і їх родину та друзів зустрічають хоровою піснею при супроводі бандур, а „староста" переводить церемоніял підписання подружнього акту на тлі погруддя Леніна. Розуміється, хор співає при тому найбільше популярну совєтську пісню в російській мові. „Широка страна моя родная". На закінчення церемонії молода пара мусить ще вислухати патріотичної промови „старости", в якій говориться про „щастя бути членом совєтського народу та вступати разом на шлях світлого майбутнього комунізму".

Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" правильно інформує, що всі ці намагання побороти релігію і дати щось на її місце, є рівночасно доказом, що Церква, хоча і переслідувана, має свою силу помимо того, що совєтські чиновники переконують, немов впровадження таких складних ритуалів у родинні святкування прийшли тому, що релігійні обряди замирають самі від себе.

Совєтський уряд працював двадцять років у окремій комісії для заплянування тих нових ритуалів та впровадження їх в життя.

Тепер, коли вони вже обов'язують, показується однак, що на підставі опиту читачів „Совєтської Росії", щоденника у Москві, — 50 відсотків не уважає, що совєти осягнули свою ціль.

ЧОТИРИ ВІЙСЬКОВІ СПЕЦІЯЛІСТИ від вибухових матеріялів загинули, а два були тяжко поранені в наслідок ланцюгового вибуху амуніції у Форт Діксі, Ню Джерзі, де розміщена велика військова база. Капітан Джеймс Симмондс заявив, що комісія складена з військовиків-спеціялістів досліджує причину вибуху.

Американець в Гавані осуджує політику Кастра

Гавана, Куба. — Перший раз за останні двадцять років комуністичний уряд Куби запросив американського офіційного представника як промовця на дводенну урядову конференцію, присвячену американській політиці, що відбулася минулого тижня в Гавані.

Джан Ферч, голова т.зв. секції американських інтересів, що функціонує замість амбасади в Гавані, одверто заявив, що Куба, як союзник СССР, становить поважну небезпеку для всіх країн Центральної Америки, як також для Північної Америки.

Він обвинуватив комуністичний уряд Куби у вислужуванні Москві, в поширюванні збройних заворушень в Центральній Америці, а головно в Нікараґуа і Ель Сальвадорі. Він теж гостро засудив кубинські збройні відділи, які служать совєтсько-московському імперіялізмові в Анґолії і Етіопії.

Всякі намагання американського уряду поправити відносини не приносили належного успіху через безнастанні атаки Кастра на Америку, давання азилю терористам, які захоплювали американські пасажирські літаки, заглушування американський радіових передач та вкінці викинення тисяч кубинців з Куби, які нелеґально прибули до Америки.

Хоч в 1977 році напруження між Кубою і ЗСА було злагіднене до тої міри, що у Вашінґтоні і Гавані встановлено „місії" для денного ведення побіжних справ, з приходом Адміністрації Реґена відносини знов похолодніли, головно тому, що президент Реґен безнастанно осуджує Кубу за ширення комуністичних заворушень в Центральній Америці.

Витікають мільйони ґальонів ропи

Кеймбридж, Масс. — Висаджені в повітря нафтові вишки в зоні воєнних дій між Іраном і Іраком вилили и море приблизно 10 мільйонів ґальонів нафти в Перській затоці, загрожуючи водопостачанню в цілому районі прибережних держав затоки.

Джерела ропи, які вийшли з під контролі, належать Іранові та Іракові, але Ірак загрозив, що він буде атакувати кожного, хто намагатиметься припинити виливання нафти.

„Це дуже делікатна проблема, а також серйозна проблема для природнього середовища", — заявив Ричард Ґолоб, видавець бюлетеня Центру короткотривалих явищ.

Савдійська Арабія, Кувейт, Об'єднані Арабські Емірати та інші країни Перської затоки отримують воду при допомозі очищення від солей морської води, яка тепер може бути зовсім непридатною з огляду на занечищення ропою.

Дотепер вітер і морські течії гнали нафту в напрямі Ірану, що було на користь воюючому з Іраном Іракові. Але сезонові зміни можуть погнати нафту в інших напрямах за декілька місяців, сказав Ґолоб.

Витікання нафти почалося 7-го лютого, коли старе джерело, яке було запльомбоване, з огляду на корозію і ржавіння не витримало тиску і вирвалось на поверхню. Стан погіршився, коли іракські військові судна пошкодили шість інших вишок поблизу. Всі сім вишок належать іранській нафтовій компанії та знаходяться в районі Новруз, 40 миль від іранського острова Карґ.

Дві американські компанії готові були припинити витікання нафти, але Ірак попередив, що „будь-які зусилля або діяльність у цьому районі будуть об'єктом іракської армії". Тому жадної роботи не проводиться.

У світі

АРҐЕНТИНСЬКА ГРУПА, яка виступає проти британського панування на Фальклядських островах, призналася до відповідальності за бомбові листи, які були послані минулого четверга прем'єр-міністрові Британії Марґарет Тачер, а в п'ятницю в европейську штабквартиту військово-морської фльоти ЗСА. Людина, яка повідомила про це арґентинське пресове аґенство Діяріос і Нотісіяс, попередила також, що група готується вчинити інші акти терору, наприклад, напади на британські школи та інші заклади в Арґентині,

ПОЛЬСЬКІ ВЛАСТІ ПОВІДОМИЛИ в четвер, 17-го березня, що вони арештували керівників дводенних нелеґальних демонстрацій в Ґданську на початку цього тижня. Демонстрації, під час яких учасники вимагали повернення прав вільній профспілці „Солідарність", слідували після заяви колишнього лідера „Солідарности" Леха Валенси, що треба застосувати „рішучу тактику". Але потім Валенса натякав західнім кореспондентам, що демонстрації могли бути інспіровані провокаторами режиму, щоб виловити активістів. Валенса заявив, що він не має нічого спільного з цими протестами. Офіційне урядове аґенство ПАП повідомило що поліція арештувала Вальдемара Бобковського і „групу людей, які підбурювали вийти на нелеґальну демонстрацію". Незалежні джерела повідомляють, що арештовані були десятки людей.

КОМУНІСТИЧНИЙ ПОСАДНИК італійського промислового міста Туріну зрезиґнував зі своєї посади у зв'язку зі скандалом, пов'язаним з корупцією. Посадник Дієґо Новеллі, який був обраний в 1975 році, зрезиґнував три дні після того, як уряд П'ємонту, північної провінції Італії, де знаходиться місто Турін, зрезиґнував. У склад провінціяльного уряду П'ємонту входили комуністи, соціялісти і соціял-демократи. Вісім місцевих урядників, включаючи заступника посадника соціяліста Енцо Біффі і одного комуніста, були арештовані, обвинувачені в корупції. Один промисловець і секретарка також були взяті під охорону.

ТЕРИТОРІЯ КАРАЇБСЬКИХ остовів св. Каттса-Невіса отримає незалежність від Британії 19-го вересня цього року. Цю радісну вістку подав у парляменті прем'єр-міністер островів Кеннеді Сіммондс. Цей акт закінчить 16-літній зв'язок цього малого острівного народу з Британією.

УЖЕ ДРУГИЙ РІК ПІДРЯД Південну Африку поразила посуха, яка випалила землю і змусила хліборобів покидати свої обжиті місця, масово вбивати худобу, самим руйнувати своє майно. Говорять, що цьогорічна посуха є найбільшою за всю історію країни, відколи почалася реєстрація погоди наприкінці минулого століття. Посуха охопила обширні райони півдня континенту — від Південної Африки, через Зімбабве, Замбію, Лесото, Свазілянд аж до Мозамбіку. Посуха дуже ускладнила і так важке економічне становище цього району.

ЧАД ЗВЕРНУВСЯ ДО РАДИ Безпеки ОН з проханням допомогти забрати лівійські війська з північних територій Чаду. Чад також обвинуватив Лівію в „постійних актах аґресії".

ФІНАНСОВИЙ ХАОС ЗАГРОЖУЄ ЕВРОПІ

Брюссель. Бельгія. — Міністри фінансів восьмох західньоевропейських країн Спільного ринку не зуміли прийти в неділю, 20-го березня, до порозуміння відносно встановлення нових вартостей своїх грошових систем і стримати хвилю спекуляцій, яка опанувала їх валютні ринки в останніх днях.

У зв'язку з провалом, центральні банки цих восьмох країн, які утворюють Европейську валютну систему, заявили, що вони не будуть ні продавати, ні купувати своїх валют на валютних ринках у понеділок, 21-го березня, щоб захистити встановлену вимінну квоту, яку вони зобов'язані підтримувати згідно з правилами системи.

Такий індивідуалістичний підхід центральних банків залишить ринки вільними проводити фактично вирівнювання їх валют. Без заходів допомоги, можна сподіватися, що французький франк буде спадати далі тоді, як західньонімецька марка буде міцніти.

„Ринки можуть вказати на нові квоти відношення вартостей", — сказав міністер фінансів Бельгії Віллі де Клерк кореспондентам.

Речник федерального резервного банку Ню Йорку, який контролює виміну закордонної торгівлі в ЗСА, заявив, що банк не буде вмішуватися в операції на ринку у понеділок.

Непорозуміння серед европейських країн має пряме відношення до ЗСА. Існують широковідомі побоювання, що, якщо Франція виконає свою погрозу вийти з валютної системи, Париж скоро відкине цілком всю філософію вільної торгівлі Спільного ринку і замкнеться знову в своїй традиції протекціоналізму. Це погіршило б загальний світовий економічний спад та ускладнило б зусилля ЗСА пожвавити економіку тим, що утруднило б експорт товарів до Франції.

Суперечки в цій ділянці могли б ускладнити політичні відносини Франції з її західніми союзниками.

БАТЬКО БЛАГАЄ ДОПОМОГИ ДЛЯ СИНА

Москва, СССР. — Батько совєтського економіста Василій Тюрічев заявив відкрито у четвер, 17-го березня, що совєтські власті запроторили в психіятричну лікарню на два роки його 36-літнього сина Валерія за те, що він наважився написати трактат, в якому критикував совєтський спосіб управління економікою.

Батько заявив у відкритому листі, переданому західнім кореспондентам, що його сина вкинули в психіятричну лікарню в Дніпропетровську в Україні ще в березні 1981 року.

В листі говориться, що син Валерій втратив працю, переслухували його органи КҐБ після того, як він вислав свій рукопис економічної праці до ЦК Комуністичної партії. Коли, після того, він попросив дозволу емігрувати, його посадили в психіятричну лікарню.

Батько сказав, що „лікарі"-кагебісти дали діягнозу параноїдної шизофренії та „лікували" інсуліном і гальоперідолем.

Лист батька закликає подати „допомогу людині, єдина вина якої — це те, що вона людина, іншими словами, що вона думає". Це один із рідкісних документів, який дійшов на Захід безпосередньо.

В Америці

КАРДИНАЛ ТЕРЕНС КУК цілковито не зігнорував паради з нагоди дня св. Патрика в Ню Йорку, але не відкрив дверей катедри, коли біля неї зупинився контроверсійний головний маршал Майкл Фленнері, який у супроводі посадника Едварда Кача, губернатора Маріо Квомо й інших визначних особистостей ішов на чолі походу. Кардинал наказав відкрити двері катедри св. Патрика і вийшов на сходи та благословив колони маршуючих тільки тоді, як головна частина віддалилась від катедри на кілька кварталів. Маршуюча публіка по різному сприйняла цей крок кардинала: одні вітали його оваційно, інші висловлювали своє незадоволення. Одиноким неприємним і прикрим випадком було порушення спокою Юджіном Френсісом Брейді з Лівінґстону, Н.Джерзі, який, мабуть під впливом алькоголю і наркотиків, переїхав старим джіпом поліційні барикади і в'їхав в середину паради на П'ятій авеню. Заки поліція зуміла зупинити його „автомобіль", він поранив кільканадцять осіб, в тому числі одного поліціянта.

ПОІНФОРМОВАНІ ОСОБИ У ВАШІНҐТОНІ кажуть, що президент Роналд Реґен в короткому часі найменує нового адміністратора для федеральної Аґенції охорони довкілля. Одною з кандидаток на це становище є колишня конґресменка з Ню Джерзі Миллисент Фенвік, яка програла вибори до Сенату в користь демократичного кандидата Френка Лаутенберґа. Фенвик на запитання кореспондентів відповіла, що нагода для такої праці вимагає серйозної застанови. Крім М.Фенвик, губернатор Томас Кейн висунув ще інші дві особи з Ню Джерзі, але їх прізвищ не згадував на пресовій конференції пресовий секретар губернатора Карл Ґолден. Сам губернатор виїхав на Близький Схід на відвідини до Ізраїля. Політичні кола не виключають можливости, що Р.Реґен поважно потрактує кандидатуру М.Фенвик.

МОЛОДА 20—РІЧНА МАМА, яка підкинула минулого тижня новонароджених дівчаток-двійнячків під фабрику в містечку Ґрейт Нек на Лонґ Айленді, заявила кореспондентам, що вона зробила це у паніці і тепер хоче, щоб місцеві власті віддали її дівчаток, які покищо перебувають у шпиталі. Марта Серрано внесла прохання до суду через свого адвоката у повіті Нассо і сподівається, що суд вирішить справу в її користь. Вона прибула півтора року тому до З'єдинених Стейтів Америки із Ель Сальвадору.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН ВИГРАВ НА ЧАСІ, коли йому вдалося переконати демократичних лідерів, що справу голосування над резолюцією в справі замороження нуклеарної зброї треба відкласти принаймі на два тижні. Лідери обидвох партій погодились з арґументацією Президента і припинили дебати над цією справою. Речники Адміністрації переконані, що ситуація значно зміниться за два-три тижні, бо Москва почала робити нерозважні кроки у політиці і погрожувати Америці відплатою нуклеарної атаки.

ДЖЕЙМС БРЕЙДІ, пресовий секретар Білого Дому, який був тяжко поранений в атентаті на президента Роналда Реґена Джаном Гінклі, і ще дві інші особи, службовець секретної служби і поліціянт, внесли скаргу до суду в Денвері, Коло., вимагаючи відшкодування на загальну суму 14 мільйонів долярів. Пошкоджені судять психіятра Джана Гінклі д-ра Джана Гуппера, який свого часу лікував атентатчика і дав йому можливість свобідно рухатись, знаючи, що він може бути небезпечний для оточення.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Запаморочення від успіху

Кілька днів тому перебували у Вашінґтоні ізраїльський міністер закордонних справ Їцак Шамір і ливанський міністер закордонних справ Еліє Салем. Державний секретар ЗСА Джордж Шулц переговорював із кожним із них окремо, так само президент Реґен прийняв кожного окремо, хоч здавалось би, що коли всі вони зацікавлені і стурбовані тією самою справою, то найпростіше було б сісти разом в одній кімнаті і придумати сприйнятливу для всіх розв'язку проблеми, бо проблеми існують на те, щоб їх ладнати. У даному випадку йдеться про мировий плян президента Реґена щодо Близького Сходу. Вихідною точкою того пляну є замирення на терені сусіднього з Ізраїлем Ливану, де від 10-ти років панує хаос, политий рясно кров'ю: ливанські араби мусулмани воюють з своїми кровними земляками християнами і кожна з тих двох груп населення має власну добре озброєну міліцію.

Сирія, щоб ніби покласти кінець тій анахронічній громадянській війні в Ливані, вислала туди коло 30,000 свого війська, яке, проте, у практиці солідаризувалось з мусулманськими ливанцями та збройними загонами Палестинської Визвольної Організації і сприяло і громадянській війні у Ливані і щораз новим терористичним випадам палестинців проти Ізраїля з ливанської території. Ізраїль, рішивши покласти край тій шарпанині з боку палестинців, вислав круґло 60,000 (дехто подає цифру навіть 100,000) свого важко озброєного війська до Ливану, окупувавши його столицю Бейрут. Новий ливанський уряд, підтримуваний Америкою, вимагає, щоб усі ті збройні сили забралися геть з його, ливанської, території і запевняє, що реорганізована (з допомогою від Америки) ливанська армія здатна дати собі раду, щоб завести лад, замирити два взаємоворожі ливанські табори і не допустити, щоби з території Ливану робити далі якісь терористичні наскоки на Ізраїль. Американське й ливанське становище однозгідне: Америка вислала була до Ливану 1,200 вояків своєї морської піхоти, які разом із континґентами французького і італійського війська мають допомогти Ливанові позбутися усіх названих вгорі чужих військ і привернути в прозахідньому Ливані мир і демократичний лад.

Але не так ставиться Ізраїль. Названий вгорі ізраїльський міністер закордонних справ, висловлюючи погляди свого непоступливого прем'єра Менахема Беґіна, заявив на пресовій конференції у Вашінґтоні і повторив це Реґенові і Шулцові, що ізраїльське військо мусить залишитися в південному Ливані, який межує з Ізраїлем, бо Ливан, мовляв, сам не всилі без ізраїльської „допомоги" завести лад у своїй країні. Ізраїль відкидає цілий мировий плян Реґена, який вимагає звільнення Ізраїлем всіх окупованих ним арабських земель і припинення штучного творення на тих землях ізраїльських осель. В останній розмові з Шаміром президент Реґен виразно повторив вимогу, що до устійненого терміну ізраїльські війська повинні залишити Ливан. Але Шамір стоїть на своєму і відкидає навіть готовість Америки ґарантувати безпеку Ізраїля: ніхто — твердять Беґін і його міністер — не всилі дати кращої ґарантії безпеки Ізраїлеві, як її дасть собі сам Ізраїль...

Це клясичний приклад, як лідери країни, яка виграла чотири війни проти сусідніх арабських держав, дістали „запаморочення від успіху". Теперішнє становище Ізраїля — це також приклад на відому з історичних прецедентів „ароґанцію сили". Ізраїль здобув собі подив у всьому світі своїм завзяттям в обороні своєї молодої держави, але безпека і само існування ізраїльської держави залежні від допомоги зброєю і ґрішми від Америки, від американської держави та ізраїльської громади в Америці. Якщо б тільки Америка припинила доставу запасних частин для доставлених раніше Ізраїлеві різних частин зброї — вже настала б криза. Існування ізраїльської демократичної держави лежить в інтересі Америки, бо це застава на шляху СССР на Близький Схід. Ізраїль використовує цю спільність своїх інтересів з інтересами Америки для власної експансіоністичної політики і продовжування такої ворожнечі з арабським світом, яка перечить інтересам Америки. Ізраїльські лідери типу Беґіна і Шаміра вперті і короткозорі. На дальшу мету вони мусять програти: маленький Ізраїль при всій своїй тугости не всилі дозволити собі на міжнародну ізоляцію. бо становище Америки покривається із становищем Об'єднаних Націй та всіх поміркованих арабських держав, включно з Єгиптом, Марокко, Тунізією, навіть Савдійською Арабією і Йорданією. У цій ситуації нерозумно і недоцільно вести політику, оперту не на реалізмі і почутті справедливости, а на своєму запамороченні від успіху і ароґанції сили.

Володимир Левенець

ФАЛЬШИВІ ТЕНДЕНЦІЇ СССР

Від часу „гладких" здавалося б перемін на кремлівському олімпі, тобто переходу влади в СССР в руки Юрія Андропова після смерти Леоніда Брежнєва, чим були чимало здивовані на Заході, Москва значно посилила свій ідеологічний наступ на західні країни, зокрема на З'єднані Стейти Америки і її теперішній Уряд на чолі з президентом Роналдом Реґеном.

У совєтських пропаґандивних виданнях помічається зокрема дві виразні, до речі фальшиві, тенденції у відношенні до Заходу. Газета „Правда", орган ЦК КПСС і зрештою всі інші совєтські засоби масової інформації твердять, що 1982 рік був роком гострої боротьби за відновлення політики детанту зі сторони країн комуністичного світу, і, як пише „Комуніст України" — „наростаючих труднощів в капіталістичному світі". Економічний фактор, очевидно, домінував у совєтській пропаґандивній кампанії, хоч, як знаємо, такі ж економічні труднощі, а може ще грізніші, існують також у так званих „соціялістичних країнах", зокрема в самому комуно-московському царстві, Польщі, Східній Німеччині, Болгарії, Румунії та інших сателітніх країнах.

Західні акредитовані в Москві кореспонденти інформують, що совєтське так зване Центральне статистичне управління СССР мусить прямо промовчувати про деякі галузі економіки, а це свідчить про гостру кризу, яку нині переживає совєтська економіка, а сільське господарство зокрема. У звіті цього управління навіть не наводиться цифер із торішнього врожаю зерна, з чого економісти на Заході роблять висновок, що збір був набагато слабший від плянованого, тобто навіть не переходив 175 мільйонів тонн. Треба нагадати, що совєти передбачали зібрати приблизно 236 мільйонів тонн. Значно понизилося виробництво також інших товарів першої потреби, зокрема молочних продуктів, картоплі, цукрових буряків, ярини, овочів тощо. Одним словом картина — гнітюча і якщо б не достави Заходу СССР мусів би знизити свої роздуті оборонні бюджети та скоротити достави до сателітніх країн, а тим самими припинити перегони в озброєнні, зокрема на відтинку міжконтинентальної нуклеарної зброї, якою Москва шахує Захід. На жаль, цієї проблеми ще цілком не зрозуміли на Заході, що, наприклад, збіжжя, є свого роду зброєю, якою можна дуже ефективно поборювати комунізм і московський імперіялізм. Тільки щоб прогодувати власне населення від урожаю до урожаю, уряд СССР - змушений купити значну кількість харчів за кордоном, а головно в ЗСА, Канаді, Австралії, Арґентині, Західній Німеччині та інших країнах за мінімальну суму 8 більйонів долярів.

Щодо політики детанту, і роззброєння, СССР намагається вести перед у „поході миру". У цьому йому без сумніву допомагають західні пацифісти, члени комуністичних партій, політичні невдахи і боягузи, які із-за страху, готові пожертвувати свободою їхніх країн і зміною системи, діючи за принципом покійного британського філософа Бернарда Рассела „краще бути червоним, як мертвим". Наглядним прикладом такої наївної капітулянтської політики може послужити недавня візита голови Ради Міністрів СССР Ніколая Тіхонова до Греції, де товпи народу вітали його, як речника „миру". Ніхто, крім президента Р. Реґена і його співробітників, не наголошує, що якраз Москва зручно використала детант для того, щоб напродукувати силу-силенну всякої зброї, військово вдерлася в Афганістан, погрожувала Польщі і допомогла розгромити вільну робітничу профспілку „Солідарність", посилювала тероризм у світі, вивіновувала зброєю Палестинську Визвольну Організацію, Лівію, Сирію, Ірак, Етіопію та багато інших країн Африки, Азії, Европи і Південної Америки. Теперішнім завданням Кремля є відокремити Західню Европу від ЗСА, порізнити її з Америкою, „усамостійнити" її політику і в кінцевому ефекті, угробити Західню Европу, уподібнюючи її до Східньої і Центральної.

Очевидно, цієї експансивної політики СССР не може зупинити безконцепційна американська, а зглядно західня політика, хоч вона знаходиться вже на правильних шляхах і в майбутньому може відстрашити совєтських імперіялістів від дальших авантюр у світі. Ми, однак, думаємо, що ЗСА і західній світ не зможуть виграти концепційного бою з Москвою, якщо не використають національних конфліктів з СССР. Ці конфлікти безперечно існують, а національне питання є безумовно, найслабшим місцем в комуно-московській імперії і тому лідери Совєтського Союзу так завзято й послідовно працюють, використовуючи всі можливі методи, щоб зліквідувати самобутність неросійських народів і перетворити їх в „один радянський народ". Цією диявольською практикою дуже був „перейняв-

(Продовження на ст. 3-ій)

Ярослав Татомир

ПРОФ. ІВАН ОЛЕКСИШИН І ЙОГО ПРАЦЯ

I.

Перед нами велика наукова праця з ділянки геології, що її видав недавно Департамент природних багатств стейту Пенсильванія. Титул праці „Скам'янілі рослини із покладів антрацитового вугілля східньої Пенсильванії" (Commonwealth of Pennsylvania, Department of Environmental Resurces, „Fossil Plants from the Anthracite Coal Fields of Eastern Pennsylvania"); автор праці професор-емерит Бостонського університету д-р Іван Олексишин.

Ця праця, 162 сторінок друку, багато табель і мап та 161 знімок скам'янілих рослин з-перед приблизно, 300 мільйонів літ, вислід кількалітніх дослідів і студій вугільних покладів Пенсильванії, є дуже поважним вкладом нашого вченого у пізнання, зрозуміння і упорядкування історії чи праісторії постання і генези вугільних багатств Пенсильванії і здобула дуже позитивну оцінку і признання, зв'язаних з тією ділянкою науковців.

Визначний біолог, професор-емерит Ґеттисбурського коледжу, д-р Вілям Дарраг оцінює монографію проф. Олексишина так:... „Це перша праця, яка вповні ілюструє ролю рістні цього антрацитного реґіону... Прекрасна студія!"... Знову ж відомий геолог д-р Павло Ц. Лайонс, який веде геологічні дослідження при Міністерстві внутрішніх справ ЗСА, пише у листі до автора:..." Ви зробили цією працею велику службу для біостратографії. Я ґратулюю Вам з нагоди цього Вашого осягу. Праця Вайта з 1899 року про Патсвилл і Ваша праця, яка відноситься до основної частини Ллевелинської формації, є двома визначними вкладами у біостратографію вугільних піль Пенсильванії.... Ваша праця є новим початком зрозуміння біостратографії Ллевелинської формації..."

Про велику вартість цієї наукової праці свідчить і те, що стейт Пенсильванія видав її, у час великих ощадностей і великого обкроювання стейтового бюджету, поважним коштом 15,000 долярів.

Варто згадати що у розділі цієї праці „Порівняння скам'янілих рослин цього самого геологічного періоду в інших вугільних басейнах Північної Америки і Европи", проф. Олексишин вмістив теж уступ про „Донецький вугільний басейн України".

Тепер видана праця проф. Олексишина є його двадцять другою науковою працею. Перша його наукова праця, „Міоцен Поділля", (польською мовою), появилася ще у 1928 році, перед 55-ти роками!

Із дотепер виданих праць проф. Олексишина, 10 праць появилося українською мовою, одна польською, одна німецькою і 10 англійською мовами.

• • •

Коли ми говоримо про праці проф. Олексишина, варто сказати, бодай дуже коротенько, про те як поставало вугілля, бо для нас, звичайних смертельників, ця справа маловідома і не зовсім зрозуміла. Пишемо про те на основі іншої праці проф. Олексишина, „Вугілля, його походження і залягання в львівсько-волинському кам'яновугільному басейні".

Вугілля постало із рослин, які у давньому минулому, особливо під час кам'яновугільного періоду, приблизно перед 280-345 мільйонами років, росли у теплому і вологому кліматі, на рівнинних, переважно багнистих просторах землі.

Рослинність кам'яновугільного періоду складалася переважно з папоротей, папоротоподібних насінних рослин, хвощів, плавнових рослин і т. п. Ці рослини були у тому часі великими деревами, висота яких сягала 20 до 30 метрів, а грубина пнів 50 до 70 сантиметрів. Подібність рослинности у тому періоді на просторах Північної Америки, Европи і Азії вказує на те, що ці континенти творили тоді одну цілість т. зв. Евразію.

Багнисті простори, порослі буйною рослинністю, що обнижувалися повільно під впливом рухів земної кори, часто заливала вода поблизьких мілководних морів. Рослинність на затоплених багнищах присипувала чи замулювала пісок і ще дрібніші (глинясті) матеріяли, що його приносили ріки з поблизької суші. Присипана рослинність, без доступу кисня з повітря, повільно звуглювалася.

Коли мілководне море, іноді по тисячах або по десятках тисяч років відступило з цих просторів, на новопосталій суші знову появлялася буйна рослинність, яка під час нового залиття морською водою опинялася на дні моря і присипувана глинястим і пісковим матеріялом, перет орювалася повільно у інші пласти вугілля. Цей процес повторявся деколи кільканадцять, а то і кількадесят разів.

Коли пишемо про наукові праці проф. Олексишина, слід згадати про те, що до того часу він знайшов 19 дотепер невідомих видів м'якунів і дав нові види рослин.

Шість нових видів м'якунів, професор знайшов у 1959 році на терені Мериленду, чотири види м'якунів на терені Пенсильванії. Усі ці нові види фавни, що їх знайшов, назвав і описав проф. Олексишин, переховуються і є закаталоговані у Національному Музеї ЗСА у Вашінґтоні.

У праці, що появилася у 1976 році проф. Олексишин описав два нові види рослин. Ці нові (скам'янілі) рослини переховуються і є закаталоговані у Ботанічному Музеї Гарвардського Університету.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Виставка Віталія Литвина в Дітройті

З-поміж недавноприбулих мистців з України Віталій Литвин перший загостив до Дітройту. Його репродуковані лінорити в каталозі „Торонтонської виставки" і в останньому числі „Нотаток з Мистецтва" виявляли його як мистця-графіка, який черпає свої сюжети із нашої історії й літератури. Існує в теорії естетики погляд, що національність мистецтва не спирається на тематиці твору, а радше на певних формальних засобах. Не входячи в полеміку з цим поглядом, можна, однак, твердити, що багато легше відчути і зрозуміти картину, коли її сюжетом є відома історична подія чи відома тема з літератури.

Основою праць Віталія Литвина є дві серії картин: тридцять одна картина під назвою „Козацькі могили", що ілюструють битву під Берестечком і шіснадцять ілюстрацій до „Лісової пісні" Лесі Українки. Починаючи ілюстрацією, яка може дещо в надто натуралістичний спосіб представляє терпіння нашого народу, він, логічно, картина за картиною відтворює наростання народної стихії, що знаходить своє завершення у битві під Берестечком. Це кульмінаційний момент цієї серії. Вона повна шаленої динаміки, яка є основним елементом баталістичної сцени. Погляд мистця на вислід цієї битви є такий, що він, простудіювавши детально існуючі джерела, вважає, що в ній не було перемоги. Слідує ще битва на острові Журавлиха, де триста козаків на чолі з Ничаєм, гордо відкидають можливість здатися в полон і всі гинуть. Ця подія як би передвістя Крут. Остання картина це ілюстрація до відомої поеми Тараса Шевченка „Ой, чого ти почорніло зеленеє поле". Ця картина надзвичайного чуттєвого напруження, яке залишає в душі глядача незатертий слід.

Крізь його пошану і любов до нашого героїчного минулого говорить до нас наша історія. І говорячи до нас, сама оживає у наших розколиханих думках і почуваннях. І ці думки і почування творять невидиму нитку, що лучить нас з тими далекими незнаними предками, і їхня доля стає нам рідною до болю. Емоційний вплив його творів на глядача приголомшуючий. Беручи під увагу скупість графічних і кольорових засобів, бо тільки лінії та чорно-білий контраст, він осягає експресивність і настрій, відповідний до сюжету. Персонажі масових сцен не затрачують своєї індивідуальности і композиційно картини завершені.

Та не тільки елементи героїзму захоплюють уяву мистця. Його ілюстрації до „Лісової пісні" повні м'якого почуття та ліризму. Різкість ліній уступає тут м'якости і лагідности, лиця мавок — привабливі, атмосфера напоєна чаром грайливости й спокою. Пливкість і видовженість постатей та довколишньої природи говорить, що маємо тут до діла з нереальним зачарованим світом.

А вже найбільш пестливо В. Литвин малює олією волинські церкви. Багатство тінювання і ориґінальність кольорових зіставлень надає їм індивідуальне знам'я. „Старинний Київ" оточений городищем дає нам уяву про первісний вигляд цього міста. „Золотоверхий Київ" — це зіставлення його найбільш відомих будівель.

Виставка втішалася великою популярністю. Незабаром такі міста, як Пітсбурґ, Баффало і Чикаґо матимуть нагоду гостити цього мистця у себе.

До ряду наших видатних графіків, ми з повним переконанням можемо тепер додати прізвище Віталія Литвина.

Виставка відбулася у ґалерії ЕКО в днях від 4-го до 13-го березня ц.р.

Володимир Баран

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ВЕЛИКА НАГОДА

На початку березня ц.р. в пресі було повідомлено, що Комісія Голокосту отримала від федерального Уряду два великі будинки у Вашінґтоні для створення нового Музею Голокосту. Ці будинки, закінчення яких є заплянровані на 1987 рік коштом 40 мільонів долярів, знаходяться 400 ярдів від памятника Вашінґтона.

Хочеться вірити, що відповідні українські представники, комітети, установи та організації уже плянують, щоб у тому музеї не тільки не допустити до оплюгавлення нас, а щоб там були рівноправно вміщені теж наші окремі „голокости" — Голодомор, Вінниця, Бабин Яр та інші, — як і вся плянована програма ґеноциду українського народу.

Петро Матула,
Потомак, Мд.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ УРІ ОРР, який командує окупаційними військами на західньому березі ріки Йордан закликав ізраїльських поселенців не стріляти до арабської молоді, яка кидає камінням до їх автомобілів. Генерал заявив, що „стріляння не запобігає заворушенням". Ця заява генерала послідувала за подібними закликами міністра оборони Моше Аренса, який радив поселенцям Кірiят Арба біля Геброну „не брати закону в свої руки".

Юліян Мовчан

З ПЕРОМ ПО ЕВРОПІ

VI.

Не довго думаючи, інж. Комарницький при нас підіймає телефонну слухавку і через кілька хвилин справа з нашим нічлігом на майбутнє була полагоджена. Оскільки не всі таксівкарі знають, де міститься Ізаррінґ ч. 11, то найкраще туди поїхати підземкою, яка має довезти вас на Нордфрідгоф, а там кілька кварталів — і вже інтернат.

Будучи в Мюнхені під час Октоберфесту, і не відвідати ту традиційну баварську „чудо-забаву" було б нерозумно. І ми відвідали.

Октоберфест відбувається на т. зв. Терезієнвізе — недалеко від головної залізничої станції у південносхідньому напрямку. Це величезна еліпсоподібна галявина, в південній частині якої стоїть велика бронзова статуя, яка має символізувати баварську жінку (щось подібне до американської Статуї Свободи).

У той час, як у перші післявоєнні роки ця „віза" чи галявина була цілковито порожня, (пригадую, там 1945 року лежало кілька десятків нібито невибухлих бомб), тепер вона була завалена машинами, кіосками з продажем всього, чого тільки душа забажає, театрами і безліччю наймодерніших розвагових устаткувань. А людей сила-силенна. переважно одягнені в традиційний баварський одяг темнозеленого кольору, одні з них повільно під звуки якоїсь невиразної музики та пісень пересувалися по алейках то в один то в другий кінець, інші — а їх було тисячі — сиділи у величезних залях і, наче оселедці попритискавшись одно до одного, пили у величезних залях, може, кількалітрових гальб пиво, одночасно впихаючи в себе великі порції біфштексу, рамштексу або віденського шницля. Куди і як вони могли це все впихати — залишається для мене загадкою. (Як нам сказали, з нагоди Октоберфесту, пиво було виготовлено значно міцніше ніж звичайно).

Спостерігаючи за цими людьми, за їхніми рухами, співами і виразами облич, виникає таке враження, що вони були під впливом якогось психопатичного „трансу". Вони пригадали мені американських „тінейджерів", які тисячами слухали „концерти" т. зв. музики або співів Елвіса і Преслі або „бітлів" і які також настільки були під „трансом", що крім Преслі та „бітлів" вони нічого більше не бачили і не чули. Але то були малолітні, ще умово остаточно недорозвинені юнаки та юначки. Натомість, тут, в Мюнхені, в подібний „транс" впали середнього і старшого віку баварці. Дійсно, що край — то звичай.

У кожному випадку, якщо тут, в Америці восені ми не раз бачимо чи буваємо на Октоберфестах, то треба пам'ятати, що американські Октоберфести — це лише карлики чи мініятюри в порівнянні з мюнхенським гігантським Октоберфестом.

І так, ми — в українському інтернаті в Мюнхені. Несподівано зустрічаю колеґу по перу — журналіста Володимира Леника, який тут працює адміністратором. Зустрічаю також інших з усіх-усюдів. Наприклад, розговорився з одним молодим українцем, який вирішив приїхати з Юґославії тільки тому, щоб тут краще підучитися української мови. Мовляв, мова юґославських українців вже настільки зіпсована домішками інших мов, що не раз аж сумно стає, як українці можуть так занехати свою мову — оте найдорожче, що ми маємо.

На мюнхенському „Бавнд Бруці"

Є такий у Мюнхені. хоч. звичайно, він зветься не Бавнд Брук, як у Ню Джерзі, а Вальдфрідгоф. Правда, не цілий Вальдфрідгоф, але лише невелика його частина на домагання українців була відведена для „вічного спочинку" українців, серед яких є багато наших заслужених діячів та патріотів і що їх в силу обставин було поховано не на рідній землі, а на чужині. Пригадаємо бодай деяких із них.

Генерал Микола Шрамченко (1896-1963), Мілєна Рудницька (1892-1976); проф. інж. Спиридон Довґаль, який був головою УНРади (1896-1975). генерал Микола Капустянський (1879-1969); інж. Йосип Бойдуник; д-р Богдан Пиглик; проф. Петро Курінний — основоположник УВАН в Німеччині (1894-1972); проф. Яків Зінченко, Блянка Бачинська — діячка українського жіночого руху (1896-1971), проф. Гнат Мартинець; журналіст і маґістер прав Михайло Карпишин (1907-1949 — похований не на спільному українському цвинтарі, а окремо, бо спочатку українського цвинтаря не було); Степан Ленкавський — голова проводу ЗЧ ОУН (1904-1977), інж. Дмитро Андрієвський — голова сенату ОУН (1892-1976) та багато інших.

Окремо, недалеко від загального входу на цвинтар, бачимо могилу Степана Бандери, який загинув з руки зрадника українського народу та наказу Москви 15-го жовтня 1959 року на 50-му році свого життя. На могилі стоїть великий білокамінний хрест, хоч, на жаль крім напису „Степан Бандера", та дати народження та смерти нічого іншого не подано (наприклад, було б добре вирізати тризуб).

У гостях в родині Пулюїв

Ця з кожного погляду видатна німецько-українська родина проживає в Розенгаймі (яких 60 кілометрів на південний схід від Мюнхену). Він — інженер Олександер Пулюй, вона графиня Альфреда Пулюй, з дому Гогенталь. Причина наших відвідин Пулюїв була чисто родинна: Олександер Пулюй по батькові є дядьком моєї дружини Олени. Отже, що ж це за родина?

Інж. Олександер Пулюй є найстаршим сином світової слави українського вченого-фізика Івана Пулюя, якого багато вважає правдивим винахідником рентґенівського проміння (див. книжку Ю. Гривнюка „Проф. Д-р Іван Пулюй — винахідник проміння „X", Лондон, 1971). Під час українських визвольних змагань він добровільно вступив до Українських Січових Стрільців, де також опанував українську мову (бо, маючи матір австрійку і проживаючи ввесь час поза Україною, в родині Пулюїв розмовляли німецькою мовою). Потім, закінчивши вищу технічну школу, Олександер все своє життя займався конструкцією радіових та фільмових апаратів, як також інструментами для електронної музики. У світі він здобув ім'я, як фільмовий продуцент: його фільми були висвітлювані, на різних фестивалях. На схилі свого життя (тепер

(Продовження на ст. 3-ій)

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили:

I —83

25,000.00 дол. зі спадку бл.п. Олександри Лисак (Боффало, Н.Й.) II-га частина
1,000.00 дол. Петро Пшик
525.00 дол. мґр Володимир і Дарія Петришин (з цього 25.00 дол. у пам'ять бл.п. о. Миколи Біліка)
200.00 дол. інж. Роман, Віра і Дарія Федевич (Австралія) та Таісса Венк,
по **100.00** дол. Йосиф Губчак, д-р Леонід Рудницький, інж. Юліян Головчак, Володимир Винницький (у пам'ять дружини бл.п. Ірени Винницької), Володимир і Наталія Клапіщак, мґр Михайло Рубич (у першу річницю смерти дружини бл.п. Ірени Рубич), Н.Н., д-р Дарія Савдик, о. Володимир Андрушків, Теодозія і Любомира Крупа, Антоній Заліский, Василь Леканка,
по **50.00** дол. Олександра Флорчук, о. Василь Дзидзора, Зенон Максимів, В. Клос,
30.00 дол. Зиновій М. Ґловяк.
по **25.00** дол. Дмитро Проць, Еміль Скремета, Василь Расяк, Вілієм М. Міллер, Марія Сирота, Стефан і Оксана Богданович,
по **20.00** дол. Іван Підгірний, адв. Н. Олесницький,

100.00 дол. збірка парафіян церкви Св. Стефана у Ст. Пол, Мін. у 40-ий день смерти о. Льва Дороша, зібрав переслав інж. Богдан Ґамота,

5,267.00 дол. Коляда 1982-83 *у Філядельфії, Па.*

Збірка замість квітів на могилу бл.п. Софії Олесницької (сенійор), зібрала і переслала д-р Дарія Миндюк, Нюарк, Н.Дж.
зложили:
по **50.00** дол. Ярослав і Віра Вергановські, д-р Ярослав і д-р Дарія Миндюк,
по **25.00** дол. д-р Роман і Наталія Кравчук, д-р Ірена Терпецька, Люба Шеґедин,
по **20.00** дол. Ярослав і Дарія Винників, Віктор Роговський Володимир Сенежак, Ірина Гладка,
15.00 дол. Лідія Крамарчук,
по **10.00** дол. Галина Коренець, Іван Ориник, Дмитро Бобеляк, Лідія Чавчак, Анастазія Псуй,

Збірка на Патріярший Фонд у пам'ять бл.п. Михайлини Ставничої - передала родина, переслав д-р Ярослав Кривяк, Севен Гіллс, Огайо.
зложили:
140.00 дол. Н.Н.
по **50.00** дол. Микола і Марія Гірняк, Мирослав і Марта Кравс,
30.00 дол. Учительська Громада у Клівленді,
по **25.00** дол. д-р Зенон і Мирослава Голубець, ред. Роман Данилевич, д-р Микола і Надія Дейчаківський, Олена Дуб, Зенон і Ірина Єзерський, Володимир і Анастазія Кравс, Микола і Володимира Кавка, д-р Мирослав і Любомира Мичковський, д-р Дмитро Павлишин, Управа Золотого Хреста, Клівленд,
по **20.00** дол. Анастазія Голубець, В.Т. Древницький, Тарас Загаєвич, д-р Ігор і Арета Захарій, Родина Кухта-Світлик, Евгенія Мельник, мец. М.О. Топорович,
15 дол. проф. Юрій і Марія Кордуба,
по **10.00** дол. Володимира Баслядинська, Люба Білинська, д-р Володимир і Люба Боднар, мґр Степан і Евгенія Воляник, М.О. Гальчук, Осипа Галаревич, В.О. Демянчук, Олекса і Ліда Дубчак, Емілія Завільська, Василь Ільчишин, Василь Кіндрат, Ліна Корлятович, Ярослав Кравчук, д-р Ярослав і Мирослава Кривяк, В.М. Криса, Семен і Марія Кріслатий, Стефанія Кріслата, Дарія Кузмин, Іван Маґоцький, Володимир і Анна Мисів, Володимир і Юлія Паньків, Віра Пестик, Іван Полянський, М.В. Савінда, інж. Р. Старух, Юлія Тарнавська, Степан і Ніна Тимків, Ст. Хома, Іванна Шкарупа,
по **5.00** дол. Ярослав Ґерґель, Ю. Кульчицький, Дарія Микита, Текля Наконечна, інж. Я. Сидір, Олександра Фединська. д-р Богдан і Мирослава Футей,

Додаткові Пожертви:
зложили:
50.00 дол. Степан і Степанія Міськевич,
40.00 дол. Дарія Голик,
по **25.00** дол. Дмитро Попадинець, А. Рощаковський,

Збірка Українського Патріяршого Товариства в Рочестер, Н.Й., - переслав М. Лонкевич:
Збірка на поминках бл.п. Богдана Стефановича,
зложили:
по **50.00** дол. Михайло і Ольга Малинівський, Карпо Маньківський,
по **25.00** дол. Андрій Яріш, Петро Яріш,,

Збірка на поминках по бл.п. Романа Пристая,
зложили: **100.00** дол. Зиновій Шевчук,
25.00 дол. Степан і Ірина Ольшанський,
10.00 дол. Теодор Долинюк,

Збірка в Маямі, Фла.. — зібрала і переслала Вероніка Цегельська,
листа ч. 1765
зложили:
по 10.00 Любов Маринюк, Анна Зуб,
по **5.00** дол. Роман Венґльовський, Осип Дрозд.

Листа ч. 1363 (друга частина)
зложили:
25.00 дол. Лев Чучман,
по **20.00** дол. Ірена Дроздовська, Любов Кобрин,
по **10.00** дол. Павло Гарматій, Стефан Венґльовський, Іван Назар, Василь Давидович, Омелян Драб, Тимотей Герасим, Теодор і Надія Спас, Павло Ґаладза.

Листа ч. 1544 - збірка в Ст. Петерсбурґ, Фла. - зібрала і переслала Юлія Вертипорох,
зложили:
по **50.00** дол. Богдан Іван Вертипорох, Теодозій Шлапак, Михайло і Анна Похмурний,
40.00 дол. Богдан і Галина Волшинович,
25.00 дол. Христофер і Гелен Ґерґарт,
по **20.00** дол. Марія Берко, Анастазія Біловус, Стефан Домкай, Федір О. і М. Кулицькі, Люся Арвін, Іван Когут,
15.00 дол. Андрій і Марія Мартін,
по **10.00** дол. Осипа Михайленко, Володимир і Осипа Мазуркевич, Володимир і Евгенія Горбовий, Гліб і Анна Лещинські, Марія Медвідь, Я. Самбай, А. Голман, Р. Дорота, Богдан Головід, Василь Хадай,
по **5,00** дол. Р. Цегельський, Павлишин, А. і П. Джансон, Антоній Мазуркієвич, А. Дощенко, Каролина Хомик, Н. Буянська, Іван і Катарина Грицьків, Марія Середович, Анна Котейчійо,

Листа ч. 1654 - збірка в Ст. Петерсбурґ, Фла. - зібрала і переслала Юлія Вертипорох,
зложили:
100.00 дол. Ольга Ліс,
50.00 дол. Збірка в 50-ліття подружжя п-ва Богдана і Юлії Вертипорохів,
45.00 дол. зі вступів на залю,
30.00 дол. Стефан Данкой,
25.00 дол. Юрій Личковський,
20.00 дол. Зенон Федевич,
по **10.00** дол. В. Мазуркевич, П-во Йосиф Керелази, Микола Хлист, Володимир Черевко, Прокіп Левенець, Гліб і Анна Лещинські, В. Таля, Марія Футей, Василь Бемко,
по **5.00** дол. П-во Хадай, О. Ц(нечитке), П-во Ґеремеш, Сеник, Й. Цимбалка, К. Кінґ, Михайло Вістович,

Товариство Свята Софія - Комісія Патріярхального Фонду - складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:
IRS No. 23 - 74380645
Чеки просимо виставляти на:
St. Sofia Religious Association - Patriarchal Fund
та присилати на адресу:
7911 Whitewood Rd. Philadelphia, Pa. 19117

Фальшиві тенденції...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ся" Леонід Брежнєв, а йому вірно в цьому допомагав теперішній генсек Юрій Андропов, який, як відомо, замінив Брежнєва на становищі генерального секретаря ЦК КПСС.

Не треба отже дивуватися, що імперські речники наказали своїм пропагандистам послідовно поборювати Р. Регена і його співробітників, які стремлять до зміни американської закордонної політики і, — як пишуть совєтські газети, — „готуються до хрестового походу проти комунізму". Московські комуністи завжди поборювали корисні для вільних і поневолених народів звороти і зміни в політиці Заходу, особливо ті, які передбачають право народів СССР на самостійність і розвал імперії.

Треба тільки шкодувати, що вічні суперечки в українському світі не дають нам змоги посилювати ці корисні на Заході тенденції і тим самим допомагати в наближенні дня визволення українського і інших народів.

КОНЦЕРТ В КЛІФТОНІ

Мейплвуд, Н.Дж.,—В неділю, 10-го квітня ц.р., о год 3-ій по поудні, в українській православній церкві св. Вознесіння, при 635 Брод Стріт у Клифтоні, Н. Дж., Українська Православна Ліга, Округа Ню Йорк– Ню Джерзі влаштовує третій річний духовний концерт.

Концерт відбудеться у церкві. У ньому візьме участь сім церковних хорів з околиці. Кожний хор виступатиме окремо, а кінцеві точки хори відспівають разом (понад 120 осіб).

Чистий дохід призначений на виховання молоді, а саме, на табір Всіх Святих і на стипендійний фонд ім. Лин Савчук і Шерен Кузбит, Запрошується громадянство.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Ютика-Сиракюзи, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 10-го квітня 1983 р., о год. 2-ій по пол. в залі Українського Народного Дому

1317 West Fayette Street • Syracuse, N.Y.

відбудуться

ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Вибір президії.
3. Вибір Номінаційної Комісії.
4. Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів і його прийняття.
5. Звіти членів Управи: голови, секретаря і касира.
6. Звіт Контрольної Комісії.
7. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі.
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на рік 1983.
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА КВАСА, головного радного УНС.
10. Дискусія.
11. Затвердження пляну праці на біжучий рік.
12. Внески, запити і закриття зборів.

До участи в зборах зобов'язані члени Окружної Управи, предсідники, секретарі, касири, конвенційні делеґати й інші урядовці відділових Управ, а саме:

21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 215, 263, 271, 283, 317, 330, 484.

У зборах візьмуть участь:

Володимир Квас, головний радний УНС
Василь Оріховський,
старший обласний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Д-р Іван Гвозда *голова* — **Володимир Запаранюк** *почесний голова*
Микола Велич *касир* — **Ярослав Сенишин** *секретар*

ТРИ ВИСТУПИ

ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

на тему: **„КҐБ з власного досвіду"**

МІСЦЕВОСТІ:

ІРВІНҐТОН, Н. Дж. — п'ятниця, 25-го березня 1983 р., год. 7:30 веч., Український Народний Дім, 140 Prospect Avenue.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — субота, 26-го березня, 6:30 веч., Український Освітньо-Культурний Центр, 700 Cedar Road, Abington, Pa.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — неділя, 27 березня, 3-тя год. по пол., Український Народний Дім, 140 Second Ave.

Український Інститут Америки

повідомляє, що

ПЕРША ЛЕКЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО ГАРВАРДСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ

відбудеться

у п'ятницю, 25-го березня 1983 р., о год. 7:30 веч.
(а не як було подано в субота, 26-го березня 1983 р.)

під наголовком:

„Подорожі чужинців в Козацькій Україні — Значення Козацького періоду в українській Історії".

Лекцію дасть **проф. Франко Сисин,**

яка складатиметься з двох частин: звуко-запис з прозірками про життя і звичаї 17-го сторіччя України і семінар про козаків.

•

При тому запрошується всіх гостей відвідати

ВИСТАВКУ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИХ ЛЯЛЬОК

в Українському Інституті Америки
при 2 E. 79th Street, New York, N.Y. 10021

З пером...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

йому вже 82 роки) він присвятився писанню спогадів, у яких пробивається літературний талант. Маючи великий сантимент до своєї родини, інж. Пулюй із запалом збирає різні родинні пам'ятки і тому його дім, як побачимо, є своєрідним музеєм.

Хто ж така Альфреда Пулюй?

Як довідуємося з книжки „Релігійне мистецтво родини Полюїв в УВУ" проф. Володимира Янова (Мюнхен, 1981), Альфреда Пулюй походить із шляхетської саксонської родини. За свої видатні заслуги перед державою предки Альфреди 1736 року були нагороджені титулом „державних баронів", а 1790 року родина отримала графський титул. Вихована в традиційній атмосфері затишного батьківського дому, Альфреда Гогенталь, під впливом своєї матері, яка була обдарованою мисткинею, уже від ранньої молодости вирішила присвятити себе церковно-релігійному мистецтву. І хоч в цій ділянці працювало багато інших мистців, проте заслуга Альфреди Пулюй в тому, що вона поставила перед собою завдання усучаснити церковне мистецтво, тобто, зробити його більш доступним для масового глядача. На думку мюнхенського мистецтвознавця Андреаса Гільтмана, одруження Альфреди з О. Пулюєм відіграло позитивне значіння для її мистецьких успіхів тому, що вона потрапила „в чар мистецтва, первні якого були візантійські, а візантійському мистецтву не йшлося ні про що інше, як про власне його усучаснення" (див. вищезгадану книжку).

І ось, ми в домі Пулюїв. Хоч фізично інж. Олександра вже не можна зарахувати до категорії „бравих козаків", проте інтелектуально він ще „бравий" — радо дискутує на теми, які ми порушували, з приємністю згадує деякі епізоди з життя свого славного батька, як також про своє перебування у рядах Українських Січових Стрільців. Будучи значно молодшою від свого чоловіка, його дружина Альфреда, володіючи також досить поправною англійською мовою, показує їхній особливий дім. Бож це не тільки дім — це дійсно своєрідний мистецький музей або мистецька ґалерія — починаючи від підвалу і кінчаючи піддашшям. Вітражі, ікони, малюнки, статуї, і т. д. — тут дійсно є що оглядати для любителя образотворчого мистецтва.

Тим часом Олександер Пулюй хоча фізично вже досить ослаблений, і чимраз більше не добачає, ще не думає здавати позицій. Як ми вже зазначили, він з любов'ю та запалом збирає усі, які тільки можливо, родинні пам'ятки та документи, бо „час не стоїть" і тому „завтра вже може бути запізно". І він назбирав тих пам'яток і документів уже чимало. Ось на столі лежить один з таких документів. Беру і читаю. Досить цікавий документ !

Йдеться про те, що на початку нашого століття батько Олександра проф. Ів. Пулюй був вислав свою брошуру до цензурного комітету в Санкт Петербурзі, аби її можна було надрукувати. Брошура була написана українською мовою і звалася „Нові і перемінні звізди", написав проф. д-р І. Пулюй. І ось з канцелярії тодішнього царського міністерства внутрішніх справ прийшла відповідь для „Господіна Профессора Д-ра І. Пулюя з датою 9-го грудня 1905 року, в якій повідомляється, що Санкт Петербурзький Цензурний Комітет має честь повідомити, що вищезазначена брошура дозволена до друку „под условием применения к тексту ея правил правописания русского языка". Іншими словами, брошуру ми можемо дозволити до друку, але лише після того, коли вона буде написана російською мовою. Чи не знаменитий ще один документ для підтвердження українożерської політики царських сатрапів?

Як доречно пише проф. В. Янів, „у родині Пулюїв ідеться про подружжя двох рівноцінних особистостей з багатьма духовими заінтересуваннями, з високими вимогами не тільки до життя але й до самих себе. Йдеться про двох партнерів, які себе взаємно прекрасно розуміють та у своїх змаганнях і в своїй праці взаємно собі допомагають та взаємно себе доповнюють. Вони є природним зв'язком у зустрічі двох народів у їх культурних та релігійних взаєминах, своєрідним сполучником у зустрічі Сходу із Заходом. Звичайно, такі мішані подружжя не тільки бажані, але вони також мають своє особливе завдання у здійснюванні свого післанництва — сполучника між двома спільнотами".

Український Золотий Хрест — 20-ий Відділ Ім. О. Ґенґало в Філядельфії, Па.

щиро запрошує Українську Громаду на

ТОВАРИСЬКО-РОЗВАГОВИЙ ВЕЧІР

„Великопісний Оселедчик"

що відбудеться

в суботу, **26-го березня 1983 р., о год. 5-ій по пол. в авдиторії УКЦеркви Благовіщення Преч. Діви Марії,** 1206 Valley Rd., Melrose Park, Pa.

В програмі беруть участь:

МИРОСЯ НОВАКІВСЬКА-ВОЛОШИН .... меццо-сопрано
фортепіяновий супровід — проф. ГАЛИНА РУДЕНКО
РОМАН ЛЕВИЦЬКИЙ .... бандурист
ПЕТРО ПРУС .... скрипаль
МАМАЙ .... гумор і сатира
МАРІЯННА, ОКСАНА, МАРТА МИХАЙЛЮК .... рецитація
ВОЛОДИМИРА КАВКА .... ведуча програмою

Виграші образів • Виграші вступу • Несподіванки!
Вступ: 7.00 дол. включає добірну буфетову гостину.
Увесь дохід на стипендійний фонд Таборів УЗХ.

СТУДЕНТИ!

Чи Ви зажурені СВОЄЮ КАР'ЄРОЮ?
МОЖЛИВОСТЯМИ ЗАТРУДНЕННЯ?
ВИБОРОМ ПРОФЕСІЇ?

ЯКЩО ТАК, ПРИЙДІТЬ НА

ПЕРШИЙ ДЕНЬ КАР'ЄР

який переводитиме **Українсько-Американське Товариство Професіоналістів і Бизнесменів** у співпраці з **Українським Інститутом Америки.**

В програмі: безплатні поради для студентів і ґрадуантів високих шкіл.

Субота, 26-го березня, год. 12-5
Український Інститут Америки
2 Схід 79-та вул. (5-та Авеню)
Ню Йорк, Н. Й.

ПРИВЕДІТЬ СВОЇХ ДРУЗІВ

За інформаціями звертатися (вечорами) до
Юрія Ведмедя, (201) 249-5893

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню — ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 25-го березня 1983 року, о год. 7-ій веч.

влаштовує **ВЕЧІР,** на якому доповідатиме

о. д-р ДМИТРО БЛАЖЕЙОВСЬКИЙ

ГІСТЬ з РИМУ

„НАША ІДЕНТИЧНІСТЬ І НАША ІСТОРИЧНО-РЕЛІГІЙНА ТЕРМІНОЛОГІЯ" — РИМ І Т-во „СВ. СОФІЯ"

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Святкування уродин Патріярха Йосифа в Гартфорді

День 20-го лютого довго залишиться у пам'яті Великого Гартфорду, а зокрема у парафіян української католицької церкви св. Архистратига Михаїла.

У цей день члени нашого Патріярхального Товариства і вся наша парафія урочисто відзначили 91-річчя уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа і 20-ліття звільнення його з російсько-большевицької неволі та зложили нашу подяку Первоієрархові нашої Церкви за його любов і труд для страдальної інської Церкви і всього укукраїнського народу. Голова Патріярхального Товариства Олександер Пришляк у порозумінні з нашин пароxом о. шамбеляном Степаном Чомком приготовили це свято. О. Пришляк запросив на доповідача Богдана Тарнавського з українського Гарварду.

Свято мало подвійний перебіг. О год. 9.30 о. шамбелян відправив в нашій церкві св. Літургію у намірінні Патріярха Йосифа. Вірні жертвували Св. Тайну Евхаристії за здоров'я дорогого нам о. Йосифа.

Отець Степан Чомко є великим звеличником Голови ПУКЦеркви. Він з любов'ю і красномовно дав образ Патріярха Йосифа, його життя, наукової діяльности в Україні і в Римі.

Під час його слова всі ми були зворушені і кожний з нас відчував присутність поміж нами нашого Мойсея.

По Св. Літургії відбулась друга частина свята вже в церковній залі. Олександер Пришляк відкрив свято, привітав о. шамбеляна Чомка, всіх присутніх і представив доповідача Б. Тарнавського і його дружину. Б. Тарнавськ поставив нам всім пряме питання, чи ми в наших ділах для Первоієрарха керуємося почуваннями любови, бо любов і молитва — це два головні чинники, що можуть допомогти Патріярхові в осягненні його намірів. Справу українського патріярхату не будуть вирішувати для нас чужинці, тільки наша згода, молитви і любов до нашого проводу, до Церкви, до нашого народу. Оля Якимків з почуттям продеклямувала вірш Богдана Стефанишина „20 років на волі", присвячений Патіярхові.

Україна сьогодні, замучена, мовчить. Вона не може висловити своїх почувань і любови до свого Мойсея. Ми на поселеннях зобов'язані сплатити борг вдячности для нашого Владики о. Йосифа. Тому просім Всевишнього і заносім молитви за здоров'я Патріярха, щоб ще довгі роки зберігав нам нашого Мойсея і допоміг йому закінчити успішно його змагання.

Залишили ми церковну залю переповнені любов'ю до нашого Патріярха зі словами „На многі літа, Владико!".

Лев Стеткевич

Озон Парк у поклоні Патріярхові

Заходом Товариства Патріярхат в неділю, 27-го лютого ц.р., в церковній залі в Озон Парку влаштовано святочне вшанування Патріярха Йосифа у 91-річчя з дня народин і 20-річчя звільнення з большевицької каторги.

В неділю, 20-го лютого, відправлено Благодарственну Літургію у намірінні Ювілята

Академію започаткував хор при церкві Покрова Божої Матері під орудою проф. Т.Білостоцького, що проспівав „Як сильний славний" Бортнянського, та „Кант" Д.Котка.

Опісля голова Відділу Роман Крупка коротко пояснив, чому ми так святочно обходимо день уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа, а потім спинився довше над обговоренням відбутого Синоду наших Владик у Римі.

„Народ нас жде" Б.Стефанишина продеклямував голова Відділу УККА М. Вітенко.

Святочну доповідь виголосив парох церкви о. крилошанин Любомир Мудрий, який перші роки своїх студій провів у львівській Академії під проводом теперішнього Патріярха Йосифа. Доповідач перейшов всі фази життя Блаженнішого Патріярха, від дитинства починаючи, почерез молоді літа, студії, ректорат в Богословській Академії, і кінчаючи найвищою гідністю, а саме — митрополичим престолом. Доповідач провадив слухачів через ті бурхливі роки Другої світової війни, большевицької окупації, оскарження та засуд на довголітнє заслання у Сибірській тайзі. Та Боже Провидіння мало для нашого Митрополита-страдника інші пляни. Хоч слабого здоров'я, він перетривав 18-літню каторгу і вимучений повернувся до нас, щоб кріпити нашу віру, зреорганізувати нашу Церкву та завершити її належним нам Патріярхатом. Повних 20 літ минуло з того часу, коли дорогий наш Пастир поміж нами. Папа наділив його кардинальською гідністю. Хоч досі Папа не признав нам Патріярхату, але Блаженніший вірить, що це станеться невдовзі. Ми виконаємо наше завдання, зазначив доповідач, коли всі, як один, будемо попирати працю та ідеї нашого Патріярха.

Потім Зоряна і Софія Крупка виголосили „Молитву за Патріярха" І.Недільського. М.Білейчук продеклямував вірш „Отче наш" Зої Когут.

Програму закінчив церковний хор молитвою за Патріярха. Після чого присутні відспівали національний гимн „Ще не вмерла Україна".

Василь Зхарчук

СЕНАТ СХВАЛИВ ГОЛОСАМИ 82 — 16 законопроєкт, який передбачає асиґнування 5,3 більйона долярів на стимулювання економіки і створення додаткових публічних робіт та затруднення робітників, які втратили працю в наслідок рецесії. Голосування над цим законопроєктом розпочалося тоді, як лідери обидвох партій узгіднили і полагодили справу голосування над іншим законопроєктом, який передбачує право на автоматичне відтягнення федеральним Урядом відсотків від ощадностей в банках. Сен. Роберт Кастен, республіканець з Вісконсин є великим противником такої практики Департаменту скарбу і він вніс свій законопроєкт, над яким відбудеться голосування в Сенаті після великодніх ферій.

Товариство Українських Інженерів Америки Відділ Баффало, Н. Й.

ділиться сумною вісткою з Членством та Громадянством, що дня 11-го березня 1983 року відійшов у Вічність наш довголітній Голова Відділу

св. п. д-р хем.

ІГНАТІЙ МЕТІЛЬ

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися дня 14-го березня 1983 року з української католицької церкви св. Миколая в Баффало, Н. Й. на цвинтар св. Духа в Hamptonburg, N.Y.

•

Опечаленій Родині складаємо щирі співчуття.

Управа Відділу ТУІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.Січ" — „РіверПлата" С К 0:0
УСВТ „Ч.Січ" — „Поліш Амеріка" С К 0:0
УСВТ „Ч.Січ" — „Ґарджіяно" С К 2:0

Цими трьома змаганнями, що відбулися 4-го і 5-го березня ц.р. в закритій залі Арморі в Джерзі Ситі, перша дружина „Ч.Січі" закінчила перші дві рунди турніру Італійсько-Американської Ліґи копаного м'яча за чашу Вітторійо Поццо. Були 7-мі, 8-мі і 10-ті з черги змагання, у яких воротар „Ч.Січі" Маріян Хамуляк встановив новий турніровий рекорд, не пропустивши в цих серіях жадного ґоля.

Звітові гри пройшли на високому рівні, і в них наша дружина, що складалася з власних вихованців, була рівнорядним партнером клюбів-суперників, у складах яких виступають відомі професіонали, колишні змагуни І- ої і ІІ- ої дивізій у Польщі, Арґентині і країнах Центральної Америки.

У п'ятницю ввечері, 4-го березня ц.р., „Січовики" відбули свою першу зустріч другої рунди з клюбом, переможцем першої „Рівер Плята", яку закінчили знову „сухим вислідом" 0:0. В цих змаганнях обидві дружини виявили надзвичайне завзяття, до якого арґентинці додали певну дозу брутальности, в наслідок якої судді трикратно були змушені попереджувати їх жовтими картками.

У суботу ввечері наша дружина відбула два змагання. У перших з клюбом „Поліш Амеріка", одним з найсильніших суперників в цьому турнірі, „Ч.Січ" задержала гонор непереможної дружини турніру, закінчивши ще раз безворітнім вислідом 0:0. Цим разом „Січовики" справили проводові турніру, як і численним глядачам, справжню насолоду. Ніхто не сподівався, що наші хлопці зуміють продовжити рекорд „сухих" вислідів і з цим високотехнічним клюбом. На особливе вирізнення в цій грі заслужили воротар Маріян Хамуляк, центральний оборонець Володимир Ткач і „літаючий" помічник Андрій Бакун. Ця трійка надавала тон гри усім нашим змагунам.

У другій зустрічі вечора і останній турніру, в якій вирішувалася дальша доля участи цієї єдиної української дружини в цьому великому турнірі, „Ч.Січ", не зважаючи на втому і вичерпані фізичні сили, заслужено перемогла цим разом італійський клюб „Ґаджіяно" вислідом 2:0. Переможні ґолі здобули Ігор Чижович і Данило Бакун.

Кінцевий показник І-шої підгрупи в ІІ-гій рунді:

	Точок	Ґолів
„Поліш Амеріка" С К	5:0	6:1
УСВТ „Ч.Січ"	4:2	2:0
„Рівер Плата" С К	3:3	3:4
„Ґарджіяно" С.К.	0:6	0:6

По дві дружини з чотирьох груп закваліфікувалися до чвертьфінальних ігор.

УСВТ „Ч.Січ" (мол. юнаки) — „Селтікс" С К (мол. юнаки) 6:8

Були це перші змагання „плей оф" турніру „Куґарс-Адідас", у яких, зазнавши поразки, наші юнаки були еліміновані і цим самим закінчили сезон у закритій залі.

УСВТ „Ч.Січ" (учні) — „Скач Плейнс" С К (учні) 6:5

У чергових змаганнях турніру в закритій залі Лівінґстону учнівська дружина здобула перемогу вислідом 6:5. Переможні ґолі для „Ч.Січі" стрілили: С.Презимірський 3, Т.Федоренко, Б.Полянський і Б. Ґбур. Крім них, у складі дружини виступали: І.Васьків, Я.Твардовський, Ю.Іванків, А. Лишик, М.Кравчук. Провідник Богдан Кравчук.

(от)

УСК Ню Йорк — „Вайкінґс" С К 1:1

Першу зустріч весняної рунди за чемпіонат ІІ-ої дивізії Космополітальної Ліґи, що відбулася в неділю, 6-го березня ц.р., перша дружина УСК-у закінчила ремісовим вислідом 1:1. Єдиного ґоля для нашої дружини здобув Степан Коваленко. Після цих змагань УСК займає середнє місце в показнику табелі ігор ІІ-ої дивізії. В дальшому ході сезону перша дружина УСК-у має можливість закінчити чергові ігри перемогами і цим самим зайняти одне з кращих місце в кінцевому показнику табелі. Резервова дружина перемогла резерву „Вайкінґс" вислідом 2:1 і цим самим ще більше закріпилася на чоловій позиції резервової дивізії. Склад І-ої дружини УСК-у: Вілсон, Нюґоф, Чарний, Мицак, Жовтий, Коваленко, Османович, Руй, Гупало, Адольфо, Люїс, Адол, Вербицький. Провідник Степан Коваленко.

(ск)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЯРОСЛАВ БЛИЩАК, член і секретар УНС Відд. 486-го ім. С.Петлюри в Сан Франсіско, Каліф., помер 10-го січня 1983 року на 57-му році життя. Нар. 6-го грудня 1925 року в Україні. Членом УНС став в 1952 році. Залишив у смутку дочку Христину і сина Джералда. Похорон відбувся 13-го січня 1983 року на цвинтарі св. Хреста.

Вічна Йому Пам'ять!
Х. Блищак, секр.

ДМИТРО БАКУМ, член УНС Відд. 489-го в Ню Йорку, Н.Й., помер 17-го січня 1983 року на 85-му році життя. Нар. 1897 р. в місті Ананів, Херсонщина, Україна. Членом УНС став у 1950 році. Залишив у смутку сина Валентина із дружиною Тересою, сина Володимира із дружиною Оксаною і синами Борисом і Марком. Похорон відбувся 22-го січня 1983 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Микола Шпитко, секр.

ПАВЛИНА ЛАДАН, член УНС Відд. 334-го ім. І.Франка в Пармі, Огайо, померла 18-го січня 1983 року на 85-му році життя. Нар. 1898 року в Україні. Залишила в смутку сина Віктора, п'ятеро внуків і 11 правнуків. Похорон відбувся 21-го січня 1983 року на цвинтарі „Бруклин Гайтс" в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Стефанія Бохонок, секр.

ЙОСИФ МАРЦИНЮК, член УНС Відд. 334-го ім. І.Франка в Пармі, Огайо, помер 18-го січня 1983 року на 79-му році життя. Нар. 1903 року в Україні. Членом УНС став 1947 р. Залишив у смутку дружину [illegible] Михайла. Похорон відбувся 22-го січня 1983 року на цвинтарі „Бруклин Гайтс" в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Стефанія Бохонок, секр.

ВАСИЛЬ ЧОЛІЙ, член УНС Відд. 8-го Т-ва „Подільська Січ" в Йонкерсі, Н.Й., помер 20-го січня 1919 року в Ню Джерзі. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку сестру Елеонору, та ближчу і дальшу родину в ЗСА. Похорон відбувся 24-го січня 1983 року на цвинтарі св. Духа в Гамтонбургу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Кульчицька, секр.

СТЕФАНІЯ БРЕНИЧ, член УНС Відд. 14-го Т-ва „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н. Дж., померла 22-го січня 1983 року на 80-му році життя. Нар. 1-го січня 1903 року в Україні. Членом УНС стала в 1959 році. Залишила в смутку Славка Бренича, Марію Давидяк, Євгена, Володимира, Степана, Мирона Бреничів з родинами. Похорон відбувся 25-го січня 1983 року на „Голливуд Семетері" в Юніон, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
М.П.Отрок, секр.

ДМИТРО НЕДОШИТКО, член УНС Відд. 464-го ім. Лесі Українки в Ошаві, Онт., помер 3-го січня 1983 року на 78-му році життя. Нар. 1904 року в Ходачкові Малім, Україна. Членом УНС став в 1933 році. Залишив у смутку дружину Марту, дві доні Віру і Евгенію і 6 внуків. Похорон відбувся 5-го січня 1983 року на цвинтарі „Юніон" в Ошаві, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
М.Хомин, секр.

ІВАН ДИКИЙ, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., помер 5-го січня 1983 року на 84-му році життя. Нар. 14-го лютого 1899 року в Україні. Членом УНС став в червні 1936 року. Залишив у смутку доньки Віру і Ольгу і сина Теодора. Похорон відбувся 8-го січня 1983 року на цвинтарі Св. Марії в Квінсі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
С.Чума, секр.

КАТЕРИНА САВИЧ, член УНС Відд. 473-го ім. сот. Ю. Головінського в Монтреалі, Канада, померла 6-го січня 1983 року на 84-му році життя. Нар. 1899 року в селі Загора, повіт Зборів, Україна. Членом УНС стала 1960 року. Залишила в смутку дочку Анну з мужем Романом Дейнекою і двоє внуків Терясу і Доню. Похорон відбувся 10-го січня 1983 року на місцевому цвинтарі в Монтреалі, Канада.

Вічна Їй Пам'ять!
Віра Баніт, секр.

АННА РОСТЕНКО, член УНС Відд. 94-го ім. М.Шашкевича в Гемтремку, Миш., померла 3-го лютого 1983 року на 86-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила в смутку дочку — д-ра Тамару Панчак, і сина — д-ра Володимира Ростенка та троє внуків. Похорон відбувся 5-го лютого 1983 року на цвинтарі „Евергрін" в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!
Роман Татарський, секр.

ІЛЬКО ІСКРА, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл" в Клівленді, Огайо, помер 6-го лютого 1983 року на 80-му році життя. Нар. в 1903 році в селі Лісники, пов. Бережани, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку сестру Анастазію і брата Івана в Україні. Похорон відбувся 9-го лютого 1983 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

ГРИГОРІЙ ТАТАРИН, член УНС Відд. 240-го ім. Є.Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 8-го лютого 1983 року на 61-му році життя. Нар. в 1922 році в Миколаєві, Галичина. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Анну, доньку Олю, сина Богдана з дружиною, внуків Катерину і Григорія, брата Стефана з родиною і сестру Євдокію в Україні. Похорон відбувся 11-го лютого 1983 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ЙОСИФ КРАВЧИШИН, член УНС Відд. 264-го Т-ва „Тризуб" в Карнегі, Па., помер 9-го лютого 1983 року на 68-му році життя. Нар. 28-го квітня 1914 року. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку дружину Марію, братів Івана, Петра і Михайла, внуків Христіяна і Корі Джо. Похорон відбувся 12-го лютого 1983 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Скат Тавншип, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МИХАЙЛО ЗАХАРКІВ, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., помер 11-го лютого 1983 року на 86-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку мужа Осипа, дочку Галину Білоголовську, сина Василя з дружиною, 4-ох внуків. Похорон відбувся 15-го лютого 1983 року на цвинтарі „Кальварія" в Чіктовага, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія А.Гаравус, секр.